

LA TEVA ESCÒCIA - EL TEU REFERÈNDUM

Un document de consulta, gener del 2012

<http://www.scotland.gov.uk/Publications/2012/01/1006/0>

Consulta sobre les propostes del Govern d'Escòcia per a un referèndum sobre la independència

Edimburg, 2012

Contingut

Prefaci	2
Sumari	4
1. Introducció.....	9
2. Mecànica del referèndum.....	18
3. Normes de la campanya.....	25
4. Després del referèndum.....	31
5. Com podeu fer els comentaris.....	32
6. Qüestionari de consulta.....	33
7. Avantprojecte de llei (d'Escòcia) del referèndum.....	33

Prefaci

Els ciutadans que viuen a Escòcia són els qui millor poden decidir el futur d'Escòcia. Són els qui van donar al Govern d'Escòcia una majoria aclaparadora el maig del 2011 per una trajectòria de bon govern, una visió clara del futur i la promesa d'un referèndum sobre la independència.

El referèndum es durà a terme a la tardor del 2014 seguint el mateix procediment que qualsevol altra elecció escocesa, amb les mateixes normes i amb la mateixa garantia d'imparcialitat. Nosaltres decidirem el nostre futur en una votació que està per damunt dels desafiaments o els dubtes.

Aquest document de consulta cerca opinions sobre què hauria de dir la papereta de votació, quins límits de despesa s'haurien de fixar per a la campanya electoral i com s'hauria de gestionar i regular el referèndum, i estableix el calendari per al debat parlamentari i el debat públic que han d'assegurar que els escocesos són capaços de prendre una decisió informada sobre el seu futur.

El dia de la votació serà igual que el de qualsevol altre dia d'eleccions. La gent anirà als col·legis electorals locals i marcarà la papereta de votació, i després es farà públic el resultat. Si el poble votés «sí», el Govern d'Escòcia negociaria amb el Regne Unit i s'ocuparia de garantir la transferència de la sobirania i les competències al poble d'Escòcia.

L'Escòcia de l'endemà de la independència serà molt semblant a l'Escòcia del dia abans: la gent anirà a treballar, es cobraran pensions i subsidis, els nens sortiran a jugar i la vida continuarà com sempre. La independència significarà que les decisions sobre el que passa a Escòcia i amb relació a Escòcia les prendran les persones que més es preocupen per Escòcia, és a dir, les persones que viuen, que treballen i que pugen les seves famílies a Escòcia. Se'n farà càrrec el poble d'Escòcia. El nostre futur, els nostres recursos, les nostres oportunitats seran a les nostres mans.

La nostra és una nació afortunada, que té la sort de comptar amb recursos naturals, persones intel·ligents i una societat unida. Tenim un sistema d'educació independent, un sistema jurídic propi i un servei nacional de salut que són respectats arreu. Jo crec que si ajuntem la riquesa de la nostra terra amb el benestar del nostre poble, podrem crear un país millor.

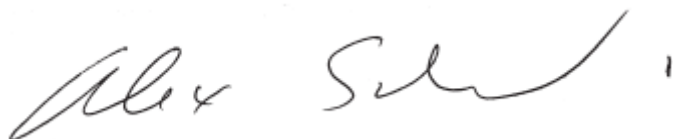
Escòcia no està oprimida, als escocesos no ens cal ser alliberats. Si ens cal la independència és perquè no tenim les competències per aconseguir el nostre potencial. Estem limitats en el que podem fer per crear ocupació, per fer créixer l'economia i per ajudar els més vulnerables. Hauríem de tenir una constitució que ens deixés la llibertat de construir una societat millor, i no pas una constitució que ens limita. La nostra política s'hauria de jutjar segons la salut del nostre poble, el benestar del jovent i de la gent gran i la força de la nostra economia.

Amb la independència, Escòcia ocuparia el seu lloc com a membre responsable de la comunitat internacional i al mateix temps es mantindrien les relacions d'amistat i bon veïnatge amb les altres nacions d'aquestes illes i es mantindrien els forts vincles socials que sempre ens hi uniran.

Emprenem aquest camí en un moment de grans canvis al món. Els factors ambientals, econòmics i geopolítics estan en procés de canvi. És el nostre deure crear una nació moderna, flexible i dinàmica que s'adapti a aquests nous temps. Hem de renovar la democràcia i aconseguir un nou vincle entre el govern i el poble basat en la confiança i la humilitat. Aquest deure consisteix a fer una societat estable, amb estructures de benestar sòlides, oberta a l'exterior i de conducta responsable.

Aquesta és una missió pacífica i inclusiva per trobar el sistema de govern que millor s'adapti a les necessitats del poble d'Escòcia i que porti la justícia i la prosperitat per a nosaltres i per als nostres fills.

És el nostre futur, és la nostra elecció.

**Molt Honorable Alex Salmond, diputat del Parlament d'Escòcia,
primer ministre d'Escòcia**

Sumari

Els ciutadans que viuen a Escòcia són els qui millor poden decidir el futur d'Escòcia. El referèndum sobre la independència serà la decisió més important d'Escòcia en els darrers tres-cents anys. Amb la independència, Escòcia tindria els drets i les responsabilitats d'un estat sobirà normal, i continuaria sent membre de la Unió Europea. Escòcia forjaria una nova associació amb la resta de l'antic Regne Unit, on les nacions cooperarien en els interessos compartits. Algunes coses continuarien sent com ara i d'altres canviarien. Sa Majestat la Reina es mantindria com a cap d'estat. El Parlament d'Escòcia tindria plena responsabilitat per a governar Escòcia. La capacitat de prendre decisions sobre com es governa el país correspondria als qui més es preocupen per Escòcia.

El referèndum ha de ser fiable i clar. Aquest document estableix les propostes del Govern d'Escòcia sobre la pregunta que s'ha de formular i sobre les normes que han de regir la campanya i la votació. Aquestes normes es basen en les que són vigents per a les eleccions en general. Estan pensades per a garantir que el referèndum compleixi els requisits més elevats d'equitat, transparència i adequació i doni un resultat decisiu.

En el procés de desenvolupament del referèndum, el Govern d'Escòcia escoltarà tota la societat. El referèndum es durà a terme en funció dels interessos de la gent que viu a Escòcia, i no pas en funció dels interessos d'una persona o d'un partit.

Aquest document de consulta convida a donar l'opinió sobre les propostes de desenvolupament del referèndum. S'annexa a aquest document [l'Avantprojecte de llei del referèndum](#). El Govern d'Escòcia farà públiques les aportacions que rebí (excepte les dels qui demanin l'anonimat) i les utilitzarà com a contribucions al Projecte de llei abans que sigui debatut al Parlament d'Escòcia el 2013. El referèndum es durà a terme a la tardor del 2014.

L'article 1 de l'Avantprojecte estableix el [calendari](#). Les propostes se sotmetran al debat públic i parlamentari. Amb això es garantirà el compliment de l'Informe Gould sobre les eleccions escoceses del 2007, que recomanava que les normes que regulen un sondeig s'han d'establir com a mínim sis mesos abans de la jornada electoral. El calendari també evitarà la

coincidència amb els principals esdeveniments esportius internacionals a Escòcia, com ara els Jocs de la Commonwealth.

El [capítol 1](#) presenta els principis que han de regir el referèndum i estableix una proposta de papereta de votació, amb la pregunta següent:

Esteu d'acord que Escòcia sigui un país independent?

En el disseny de la papereta de votació i altres aspectes del procés de referèndum, el Govern d'Escòcia recorrerà a l'assessorament d'experts en eleccions (agents electorals i agents censals), de la Comissió Electoral i d'experts independents.

S'han expressat una àmplia gamma d'opinions sobre si el Parlament Escocès té competències per a convocar un referèndum per consultar el poble escocès sobre la independència. El Govern d'Escòcia ja havia fet pública una pregunta del referèndum que demanava si les competències del Parlament Escocès s'havien d'ampliar per permetre assolir la independència. Aquesta pregunta va ser formulada amb cura perquè complís els requisits de la Llei d'Escòcia del 1998. La major part de l'opinió jurídica independent dóna suport al punt de vista del Govern d'Escòcia.

El que és indubtable és la capacitat del Parlament Escocès per a legislar amb vista a la convocatòria d'un referèndum sobre canvis en les competències del Parlament Escocès, dins el marc de l'autonomia. La legislació per a convocar un referèndum sobre «l'autonomia màxima», per exemple, entra clarament en les actuals competències del Parlament Escocès.

El Govern d'Escòcia prefereix una pregunta curta i directa sobre la independència, tal com ja s'ha exposat. El Govern del Regne Unit ha fet pública la seva opinió que la legislació per a convocar un referèndum sobre la independència, fins i tot un referèndum de caràcter consultiu, estaria fora de les competències actuals del Parlament Escocès. Tal com ja s'ha assenyalat, el Govern d'Escòcia sosté que hi ha preguntes adequades que entren totalment dins la competència legislativa del Parlament Escocès. El Govern d'Escòcia, no obstant això, està disposat a treballar amb el Govern del Regne Unit per dissipar els dubtes sobre la competència del Parlament Escocès i deixar el referèndum lliure de qualsevol dubte per part del Govern del Regne Unit o de qualsevol altra part.

Sigui quin sigui l'enfocament legislatiu que es prengui, qualsevol canvi en la definició de les competències del Parlament Escocès requeriria el consentiment del Parlament Escocès, i també el del Parlament del Regne Unit, i s'hauria de fer sense condicions. El mandat electoral del Govern d'Escòcia per a dur a terme el referèndum és clar. Correspon al Govern d'Escòcia de proposar al Parlament Escocès el calendari i les condicions del referèndum i les normes que l'han de regir. El Parlament Escocès hauria de decidir sobre aquestes qüestions.

Un principi bàsic del referèndum és que sigui una tria informada. El Govern d'Escòcia s'ha d'assegurar que els votants tinguin la informació que necessiten per a participar en el debat nacional i per a prendre una decisió informada. Després de la sanció reial del Projecte de Llei del referèndum (que es preveu per al novembre del 2013), el Govern d'Escòcia publicarà un llibre blanc que detallarà l'oferta als ciutadans d'Escòcia.

D'acord amb la pràctica establerta per a les eleccions, s'aplicaran restriccions a la publicitat del Govern d'Escòcia i dels organismes públics en el període previ al referèndum. El Govern d'Escòcia espera que el Govern del Regne Unit i els organismes públics del Regne Unit també es comprometin per endavant a aplicar les mateixes restriccions. Els ministres escocesos i del Regne Unit podran, per descomptat, tenir un paper en la campanya del referèndum a títol individual o com a membres d'organitzacions de la campanya.

Tot i que el Govern d'Escòcia prefereix la independència, reconeix que hi ha un suport considerable arreu d'Escòcia a un augment de competències per al Parlament Escocès sense independència. L'opció de la plena autonomia (o «autonomia màxima») es va establir amb detall en el llibre blanc del Govern d'Escòcia *La teva Escòcia, la teva veu*, publicat el 2009.¹ El Govern d'Escòcia ha deixat clar en aquest llibre blanc i en el document de consulta del 2010 sobre l'Avantprojecte de Llei del referèndum² que està disposat a incloure en el referèndum una pregunta sobre la plena autonomia. Aquesta continua sent la posició del Govern d'Escòcia, que tindrà molt en compte les opinions i els arguments sobre aquesta qüestió en resposta a aquest document de consulta.

El **capítol 2** fa referència a la gestió i la regulació del referèndum i el dret de vot.

El referèndum estarà subjecte a les mateixes normes que regeixen les eleccions locals i parlamentàries a Escòcia, i farà ús de l'estructura electoral pròpia d'Escòcia, coordinada per la Junta Electoral. El sondeig i el recompte es duran a terme de la mateixa manera que en les altres eleccions, a càrrec d'agents electorals (designats per al referèndum com a «agents d'escrutini») dirigits pel director de l'escrutini (CCO), que serà el responsable de vetllar per un desenvolupament adequat i eficaç del referèndum. Els agents electorals, els agents censals i el personal que en depengui seran els responsables de gestionar els processos del cens, del sondeig i del recompte dins les seves àrees locals. Les normes específiques sobre el desenvolupament del sondeig es basaran en les que s'apliquen al desenvolupament de totes les eleccions a Escòcia.

¹*Your Scotland, Your Voice* («La teva Escòcia, la teva veu»). Llibre blanc del Govern d'Escòcia, novembre del 2009. ISBN 978-0-7559-8114-4
<http://www.scotland.gov.uk/Publications/2009/11/26155932/0>

²*Scotland's Future: Draft Referendum (Scotland) Bill Consultation Paper* («El futur d'Escòcia: Document de consulta de l'Avantprojecte de Llei (d'Escòcia) del referèndum»). Govern d'Escòcia, febrer del 2010. ISBN 978-0-7559-8244-8.

La Comissió Electoral durà a terme la regulació i la supervisió de la campanya del referèndum, i emetrà una sèrie d'orientacions. La Comissió també informarà sobre el procés del referèndum, un cop hagi finalitzat, i, en ús de les seves responsabilitats en aquest referèndum, retrà comptes de la seva actuació al Parlament Escocès.

En línia amb les millors pràctiques internacionals, el dret de vot en el referèndum sobre el futur constitucional d'Escòcia requerirà la residència a Escòcia. Els requisits per a poder votar seran els mateixos que per a les eleccions al Parlament Escocès i al govern local i per al referèndum del 1997 sobre l'autonomia. El Govern d'Escòcia també proposa estendre el dret de vot perquè inclogui els joves de 16 i 17 anys d'edat que figurin en el cens electoral el dia del sondeig.

Es lliurarà una memòria econòmica detallada al Parlament Escocès, en la forma habitual, quan s'aprovi la legislació del referèndum. Es calcula un cost total de prop de 10 milions de lliures, la major part de les quals es destinaran al desenvolupament del sondeig i del recompte. En termes generals, aquest cost està en la línia del cost (per votant) dels referèndums de l'Assemblea de Gal·les i sobre el sistema de votació preferencial (AV)³ el 2011.

El [capítol 3](#) descriu les normes que hauran de garantir que la campanya del referèndum es duu a terme d'una manera justa i transparent.

Les normes es basen en la legislació del Regne Unit (Llei de partits polítics, electoral i de referèndums, del 2000)⁴, encara que els límits de despesa proposats han estat adaptats per reflectir el context d'un referèndum sobre la independència d'Escòcia. És essencial que se segueixin i se supervisin les normes. El Govern d'Escòcia proposa que la Comissió Electoral assumeixi aquesta comesa i en reti comptes al Parlament Escocès.

Qualsevol persona o organització que es vulgui gastar més de 5.000 lliures en la campanya a favor d'un resultat concret haurà de registrar-se a la Comissió com a participant admès. Un participant admès podrà sol·licitar a la Comissió de ser el defensor principal (l'organització designada) per a aconseguir un resultat en el referèndum. L'Avantprojecte de llei del referèndum estableix els límits de despesa següents:

³ *Referendum on the Alternative Vote (AV Referendum)*: referèndum sobre el sistema de votació preferencial o alternativa.

⁴ *Political Parties, Elections and Referendums Act (PPER)*.

Tipus d'organització	Límit de despesa proposat
Organització designada	750.000 £
Partit polític al Parlament Escocès	250.000 £
Altres participants admesos	50.000 £
Participants (individuals o col·lectius) no admesos	5.000 £

No hi haurà finançament públic per als qui desitgin fer campanya.

El [capítol 4](#) resumeix el que passaria si el resultat del referèndum fos favorable a la independència.

El Govern d'Escòcia obriria negociacions amb el Govern del Regne Unit. Les negociacions serien per establir els termes de la independència, i també la transferència de competències i la transició. També hi hauria un acord sobre els àmbits d'interès comú. Un període de transició permetria fer els preparatius necessaris per a assegurar que el Parlament i el Govern de l'Escòcia independent poguessin complir tota la sèrie de responsabilitats respectives des del moment de la independència.

Seguint aquest procés, el requisit final perquè es fes efectiva la independència seria que tant el Parlament Escocès com el Parlament del Regne Unit aprovessin la legislació de la independència que promulgues l'acord negociat. En particular, aquesta legislació faria efectiva la transferència des del Parlament del Regne Unit al Parlament Escocès de la competència per a legislar sobre Escòcia, i fixaria la data efectiva del restabliment d'Escòcia com a estat sobirà i independent.

El [capítol 5](#) explica com respondre a aquest document de consulta.

La data límit per a les respostes és el divendres 11 de maig de 2012.

1. Introducció

Sumari

- El referèndum es durà a terme a la tardor del 2014. El calendari permet un complet debat públic i parlamentari de les propostes i de la legislació sobre el referèndum i permet un interval adequat entre l'aprovació de les normes reguladores i el dia de la votació.
- S'annexa a aquest document de consulta [l'Avantprojecte de llei del referèndum](#). L'Avantprojecte determina per al referèndum una sola pregunta sobre la independència. El Govern d'Escòcia està disposat a incloure-hi una pregunta addicional sobre una ampliació substancial de l'autonomia, si aquesta proposta obté prou suport.
- El Govern d'Escòcia està disposat a treballar amb el Govern del Regne Unit per acordar una precisió de la Llei d'Escòcia del 1998 que dissipï els dubtes sobre la competència del Parlament Escocès per a legislar sobre la convocatòria d'un referèndum. Pertocaria al Parlament Escocès decidir el calendari, la forma i les normes reguladores del referèndum.

1.1. El Govern d'Escòcia fou reelegit el 2011 amb el mandat de dur a terme un referèndum democràtic sobre el futur d'Escòcia. Aquest document és el primer pas en el procés que conduirà al referèndum, que tindrà lloc a la tardor del 2014.

1.2. La visió del Govern d'Escòcia sobre el futur d'Escòcia és la d'un país on les decisions de govern les prenen a Escòcia les persones que més es preocupen pel país. Una Escòcia independent ocuparia el seu lloc a la comunitat de nacions. Sa Majestat la Reina es mantindria com a cap d'estat. Amb la independència, Escòcia tindria els drets i les responsabilitats d'un estat sobirà normal, i continuaria sent membre de la Unió Europea. Escòcia forjaria una nova associació amb la resta de l'antic Regne Unit, on les nacions cooperarien en àmbits d'interessos compartits. El Parlament d'Escòcia tindria plena responsabilitat per a governar Escòcia.

1.3. La decisió sobre el futur d'Escòcia s'hauria de prendre per mitjà d'un procés inqüestionable. El Govern d'Escòcia s'ha compromès a fer un referèndum regit per les normes més estrictes d'equitat, transparència i adequació. Com un pas cap a la consecució d'aquesta finalitat, aquest document dóna a la gent l'oportunitat d'examinar i comentar les propostes per al referèndum abans que siguin presentades al Parlament Escocès. S'annexa a aquest document de consulta [l'Avantprojecte de llei del referèndum](#).

1.4. Les propostes contingudes en aquest document es basen en el document de consulta del Govern d'Escòcia *El futur d'Escòcia (Scotland's*

Future), publicat el febrer del 2010, i té en compte les respostes que va rebre.⁵

Competències del Parlament Escocès per a legislar sobre la convocatòria del referèndum

1.5. S'ha expressat una àmplia gamma d'opinions sobre si el Parlament Escocès té competència per a convocar un referèndum per consultar al poble escocès sobre la independència. El document del Govern d'Escòcia del febrer del 2010 determinava que el referèndum preguntés si les competències del Parlament Escocès s'haurien d'ampliar per permetre assolir la independència. El Parlament Escocès té la competència per a legislar sobre el referèndum, mentre no sigui per a modificar lleis en matèries reservades al Regne Unit o aspectes de la Constitució que estan reservats al Regne Unit per la Llei d'Escòcia del 1998. La pregunta del referèndum proposada el 2010 va ser acuradament redactada perquè complís aquest requisit. La major part de l'opinió jurídica independent dóna suport al punt de vista del Govern d'Escòcia.

1.6. El que és indubtable és la competència del Parlament Escocès per a legislar sobre un referèndum sobre canvis en les competències del Parlament Escocès en el marc de l'autonomia. La legislació per convocar un referèndum sobre «l'autonomia màxima», per exemple ([vegeu l'apartat 1.25](#)), entra clarament dins les actuals competències del Parlament Escocès.

1.7. En un document publicat el 10 de gener de 2012, el Govern del Regne Unit expressava la seva opinió que la legislació que establís un referèndum sobre la independència –fins i tot d'acord amb les premisses proposades pel Govern d'Escòcia el 2010– estaria fora de les competències actuals del Parlament Escocès.⁶ El document del Regne Unit estableix dos possibles mecanismes per transferir la competència per a convocar un referèndum sobre la independència: un decret llei (*Order in Council*) en virtut de l'article 30 de la Llei d'Escòcia del 1998, o una modificació de la Llei d'Escòcia, actualment en tramitació a la Cambra dels Lords. El document del Regne Unit, tot seguit, cerca opinions sobre una sèrie de condicions proposades per a la transferència de competència, incloent-hi el paper de la Comissió Electoral i els límits del calendari, el dret de vot (per a excloure els electors de 16 i 17 anys) i el nombre de preguntes a fer. També cerca opinions sobre si, com una alternativa a la proposta de transferència de competència, el Parlament del Regne Unit no hauria de legislar directament per convocar un referèndum.

1.8. El Govern d'Escòcia prefereix una pregunta breu i directa sobre la independència, tal com ja es formula més avall, en [l'apartat 1.10](#). I està

⁵*El futur d'Escòcia: Document de consulta de l'Avantprojecte de Llei (d'Escòcia) del referèndum*. Govern d'Escòcia, febrer del 2010. ISBN 978-0-7559-8244-8.

⁶*Scotland's Constitutional Future. UK Government Command Paper 8203* («El futur constitucional d'Escòcia: Informe 8203 del Govern del Regne Unit»), gener del 2012. ISBN 978-0-1018-2032-5.

disposat a treballar amb el Govern del Regne Unit per acordar una precisió que dissipï els dubtes sobre la competència del Parlament Escocès i deixar el referèndum lliure de qualsevol dubte per part del Govern del Regne Unit o de qualsevol altra part. El Govern d'Escòcia prefereix la via d'un decret en virtut de l'article 30, però sigui quin sigui l'enfocament legislatiu, qualsevol canvi en la definició de les competències del Parlament Escocès requeriria el consentiment del Parlament Escocès, i també el del Parlament del Regne Unit.⁷

1.9. El Govern d'Escòcia no accepta la proposta d'imposar condicions a un decret en virtut de l'article 30. El mandat del Govern d'Escòcia per convocar un referèndum és clar i el Govern del Regne Unit ha negat cap voluntat de posar obstacles en el camí.⁸ Correspon al Parlament Escocès, per principi democràtic, decidir el calendari i les condicions del referèndum i les normes que l'han de regir.

Papereta de votació

1.10. Tot seguit es proposa una papereta de votació per fer-hi comentaris. Aquesta papereta s'ha dissenyat perquè compleixi les directrius de la Comissió Electoral, que estableixen que les preguntes dels referèndums han de presentar les opcions d'una manera clara, simple i neutra.⁹ D'acord amb una recomanació de l'Informe Gould¹⁰ pel que fa als problemes sorgits en les eleccions escoceses del 2007, el disseny de la papereta de votació del referèndum ha d'estar subjecte a provar-ho amb una mostra de votants. El Govern d'Escòcia també cerca l'assessorament d'experts en eleccions (agents electorals i agents censals) pel que fa a aquest i altres aspectes del referèndum, per mitjà de la Junta Electoral d'Escòcia, de la Comissió Electoral i d'un grup d'experts independents.

⁷L'article 30 estableix que estan subjectes a l'aprovació del Parlament Escocès i de les dues Cambres del Parlament de Westminster. Els canvis de competència del Parlament Escocès d'acord amb les lleis vigents (com ara el Projecte de Llei d'Escòcia) requereixen el consentiment legislatiu del Parlament Escocès d'acord amb la convenció Sewel.

⁸«Com a Govern del Regne Unit no posarem obstacles en el camí de cap referèndum.» (Michael Moore, secretari d'Estat per a Escòcia, citat per PA Newswire, 8 de maig de 2011). «Podríem, suposo, tractar de fer una qüestió constitucional sobre qui té o no té les competències, però em sembla que no seria un ús gaire assenyat del temps de ningú.» (Michael Moore, citat per la BBC al lloc web, 8 de maig de 2011.)

⁹Referendum Question Assessment Guidelines («Directrius per a valorar la pregunta del referèndum»). Comissió Electoral, novembre del 2009.

¹⁰Informe sobre les eleccions conjuntes al Parlament Escocès i locals a Escòcia. Ron Gould, de la Comissió Electoral, octubre del 2007. El Govern d'Escòcia va encarregar la prova de comprensibilitat de la papereta de votació que s'havia de fer servir en les eleccions locals del 2012. El març del 2011 es va publicar l'informe de la prova duta a terme per Ipsos MORI.

BALLOT PAPER Vote (X) ONLY ONCE	
Do you agree that Scotland should be an independent country?	
YES	☐
NO	☐

PAPERETA DE VOTACIÓ Voteu (X) una sola vegada Esteu d'acord que Escòcia sigui un país independent? SÍ NO

1.11. Qualsevol canvi en la posició d'Escòcia dins el Regne Unit requereix la negociació amb el Govern del Regne Unit i legislació del Parlament del Regne Unit i del Parlament Escocès. Tanmateix, el Govern d'Escòcia espera que el Parlament del Regne Unit, el Parlament Escocès i els respectius governs escoltin els punts de vista del poble d'Escòcia.

1.12. L'adequació de la competència legislativa en virtut de l'article 30 de la Llei d'Escòcia del 1998 permetria al Parlament Escocès de legislar sobre el referèndum d'acord amb el que s'ha exposat abans. Si el Govern del Regne Unit no està disposat a acceptar una adequació sense imposar condicions inacceptables, el Govern d'Escòcia tindrà l'opció de fer un referèndum d'acord amb el que s'ha exposat en [l'apartat 1.5](#).

PREGUNTA 1:

Quina és la vostra opinió sobre la pregunta del referèndum i el disseny de la papereta de votació?

Una elecció informada

1.13. L'elecció que faci l'electorat escocès sobre el futur del seu país s'ha de basar en una informació completa i clara, després d'un debat ampli i informat.

1.14. El Govern d'Escòcia va publicar una sèrie de documents durant les sessions parlamentàries del 2007-2011 que exposen les opcions per al futur constitucional d'Escòcia i les oportunitats que podrien crear una autonomia més àmplia i la independència. El document La teva Escòcia, la teva veu¹¹, publicat el dia de Sant Andreu del 2009, va ser elaborat a partir de la Conversa nacional sobre el futur d'Escòcia, que es va dur a terme durant dos anys. Aquest document oferia exemples i explicacions de com més competències i responsabilitats per al Parlament Escocès podria permetre a Escòcia de fer coses d'una manera diferent i millor. El Govern d'Escòcia s'ha d'assegurar que els votants tinguin la informació que necessiten per a participar en el debat nacional i per a prendre una decisió informada en el referèndum.

1.15. Com a part del procés, el Govern d'Escòcia ha d'establir tots els detalls de la proposta al poble escocès en un llibre blanc sobre la independència. Aquest llibre es publicarà després de la sanció reial del Projecte de Llei del referèndum, que s'espera per al novembre del 2013 ([vegeu el calendari](#) després de l'apartat 1.24). Per a assegurar que els votants estan plenament informats de les propostes, s'enviarà a totes les llars un fullet informatiu amb les dades del procés del referèndum. Aquest va ser exactament l'enfocament adoptat pel Govern del Regne Unit en el període previ al referèndum del 1997 sobre el Parlament Escocès. La informació amb les dades completes també estarà disponible a Internet. Aquesta informació serà diferent a partir del material generat pels qui facin campanya per un determinat resultat en el referèndum.

1.16. La Comissió Electoral, l'agent director d'escrutini i els agents locals d'escrutini tindran un paper, que es descriu en el [capítol 2](#) d'aquest document, en la distribució de la informació sobre la necessitat de censar-se per votar i el procés de votació en el referèndum. L'elaboració d'aquesta guia per als votants és habitual de fer-la abans de les eleccions. No s'ha de referir als arguments d'una opció o de l'altra del referèndum.

¹¹*Your Scotland, Your Voice* («La teva Escòcia, la teva veu»). Llibre blanc del Govern d'Escòcia, novembre del 2009. ISBN 978-0-7559-8114-4
<http://www.scotland.gov.uk/Publications/2009/11/26155932/0>

1.17. L'objectiu del Govern d'Escòcia és que la campanya sigui equitativa. Encara que el Govern d'Escòcia té un resultat preferit clar, de la mateixa manera que el tenia el Govern del Regne Unit en el referèndum del 1997, no hi ha d'haver cap influència governamental indeguda en la campanya en si. L'Avantprojecte de Llei, per tant, estableix que, en el període dels vint-i-vuit dies anteriors al referèndum, els ministres escocesos i algunes autoritats públiques d'Escòcia no poden publicar cap material que proporcioni informació general sobre el referèndum, que tracti les qüestions plantejades per les preguntes que s'han de posar a votació en el referèndum, que exposin els arguments a favor o en contra d'una determinada resposta a la pregunta que es posa a votació, o que estigui dissenyat per animar al vot en el referèndum. Això segueix els requisits per a referèndums convocats d'acord amb la Llei de partits polítics, electoral i de referèndums, del 2000, i les regulacions que s'apliquen a les eleccions parlamentàries. Per descomptat que els ministres podran tenir un paper en la campanya del referèndum a títol individual o com a membres d'organitzacions de la campanya.

1.18. El Govern d'Escòcia espera que el Govern del Regne Unit i els organismes públics del Regne Unit es comprometin per avançat a aplicar les mateixes restriccions. En el context del referèndum, el propòsit d'aquesta restricció és garantir la igualtat de condicions per a les dues parts de la contesa. Qualsevol restricció a les publicacions del Govern d'Escòcia no assoliria aquest objectiu si no va acompanyada d'una restricció similar pel que fa al Govern del Regne Unit.

1.19. Així mateix, serà important per a garantir l'equitat i un enfocament imparcial per a la cobertura dels mitjans de comunicació (incloses les emissions audiovisuals de la campanya del referèndum). El Govern d'Escòcia treballarà amb les emissores i altres mitjans de comunicació i la Comissió Electoral en aquest àmbit tan important. Caldrà donar suport a les organitzacions designades per cobrir la campanya durant el període del referèndum, encara que els organismes de radiodifusió també hauran de considerar donar cobertura adequada als altres participants admesos amb opinions i perspectives significatives.

1.20. S'estableixen els procediments per a assegurar un enfocament acceptable per a les eleccions pel que fa a la cobertura que es doni als partits polítics. S'aplicaran consideracions diferents en un referèndum on hi ha dos resultats que competeixen, que s'hauran de tractar d'una manera justa i imparcial, encara que hi poden haver molts partits i altres grups o persones que facin campanya per aquests resultats.

Una majoria simple

1.21. El referèndum no estarà subjecte a cap requisit de participació mínima o llindar d'aprovació, si així ho requereix un percentatge mínim de votants censats. Està ben establert al Regne Unit¹² i arreu de l'Europa occidental¹³ que els referèndums han de ser decidits pels qui opten per votar per majoria simple. El referèndum del 1997 sobre l'autonomia es va dur a terme d'acord amb aquesta premissa.

1.22. L'Informe de la Comissió de Venècia del 2005, *Referendums in Europe - An Analysis of the Legal Rules in European States (Referèndums a Europa: una anàlisi de les normes legals als estats d'Europa)*, assenyala que la majoria d'estats europeus no estableixen llindars per als referèndums, ja sigui en termes de participació o d'aprovació, que hagin de ser superats pels resultats del referèndum perquè aquest sigui vàlid. El 2006 la Comissió de Venècia va publicar un *Code of Good Practice for Referendums (Codi de bones pràctiques per a referèndums)*, voluntari, que establia els punts de vista de la Comissió del Consell d'Europa sobre bones pràctiques per a referèndums. L'article 7 del Codi estableix que no són aconsellables els requisits mínims de participació electoral i els llindars d'una majoria anòmala. En opinió del Govern d'Escòcia aquest és l'enfocament correcte.

Calendari

1.23. El Govern d'Escòcia ha estat coherent i clar sobre la qüestió dels calendaris. D'acord amb els compromisos contrets durant la campanya electoral del 2011, el Govern d'Escòcia presentarà el Projecte de llei del referèndum a temps per poder convocar el referèndum, que es durà a terme a la segona meitat de l'actual període de sessions del Parlament Escocès. Per simple sentit comú i respectant les garanties legals, tot apunta que serà a la tardor del 2014 el moment adequat per al referèndum. Això garantirà que hi ha hagut prou temps per al màxim de debat sobre la que serà la decisió més important d'Escòcia en els darrers tres-cents anys.

¹²El referèndum sobre la permanència del Regne Unit a la CEE, del 1975, els referèndums sobre l'autonomia (*devolution*) d'Escòcia i de Gal·les del 1997, el referèndum del 1998 de l'Autoritat del Gran Londres, el referèndum del 1998 sobre l'Acord de Belfast a Irlanda del Nord i el referèndum del 2004 sobre una assemblea regional per al Nord-est d'Anglaterra es van dur a terme sense el requisit de participació mínima i amb el resultat determinat per una majoria simple.

¹³Exemples de referèndums recents a l'Europa occidental en què no es va establir cap requisit de participació mínima o de llindar d'aprovació són: els referèndums del 1992 a França i Irlanda sobre el Tractat de Maastricht; el referèndum del 1994 sobre l'adhesió a la Unió Europea, i el referèndum del 2003 sobre l'adopció de l'euro a Suècia; els referèndums del 2005 sobre la Constitució de la Unió Europea a Espanya, França i els Països Baixos; el referèndum del 2006 sobre una major autonomia per a Catalunya, i els referèndums a Irlanda del 2008 i el 2009 sobre el Tractat de Lisboa.

1.24. El calendari entre avui i la tardor del 2014 es mostra en la taula que segueix. El calendari permetrà tenir plenament en compte el Parlament i el públic. També es complirà la recomanació de Gould que les conteses electorals no haurien de tenir lloc dins els sis mesos de l'entrada en vigor de les normes per a la contesa electoral. Aquesta recomanació va ser dissenyada per a assegurar que els encarregats d'organitzar i gestionar la votació tinguessin prou temps per fer-ho. Així mateix, evitaria la coincidència amb els principals esdeveniments esportius internacionals a Escòcia.

La consulta pública sobre l'Avantprojecte de llei del referèndum s'inicia	el 25 de gener de 2012
<i>Les eleccions dels governs locals</i>	<i>3 de maig de 2012</i>
Tancament del període de consultes	11 de maig de 2012
Anàlisi de les respostes de la consulta	Estiu del 2012
Els preparatius pràctics, incloses les anàlisis de la papereta de votació	Tardor / Hivern del 2012
El Govern d'Escòcia fa públic el Programa legislatiu	Tardor del 2012
Finalització del Projecte de llei del referèndum i desplegament del pla aplicable	Tardor / Hivern del 2012
Presentació del Projecte de llei del referèndum al Parlament Escocès	Principis del 2013
La tramitació parlamentària del Projecte de llei: les etapes 1 i 2 (incloent-hi el debat en comissió i les compareixences públiques)	De principis a mitjan 2013
Vacances d'estiu	Juliol a agost del 2013

Llei del referèndum, aprovada després de l'etapa 3	Octubre del 2013
Sanció reial del Projecte de Llei del referèndum	Novembre del 2013
Publicació del Llibre blanc sobre la independència	Novembre del 2013
<i>Eleccions Europees</i>	<i>Juny del 2014</i>
<i>Jocs de la Commonwealth</i>	<i>Juliol del 2014</i>
Inici del període regulat (vegeu capítol 3)	Estiu del 2014 (16 setmanes abans del referèndum)
Període previ al referèndum (sense publicacions del Govern, etc.)	(28 dies abans del referèndum)
Referèndum	Tardor del 2014

PREGUNTA 2:**Quina és la vostra opinió sobre el calendari proposat i les condicions de la votació?****Possible inclusió d'una segona pregunta**

1.25. Tot i que la línia política que el Govern d'Escòcia prefereix és la independència, reconeix que hi ha un suport considerable arreu d'Escòcia – tant de persones com d'organitzacions– per un augment de les competències per al Parlament Escocès sense la independència. Una opció, la plena autonomia (o «autonomia màxima»), es va desplegar amb detall a *La teva Escòcia, la teva veu* i les publicacions relacionades ([vegeu l'apartat 1.14](#)). Amb aquesta opció, el Parlament Escocès serà, amb algunes excepcions, el responsable de totes les lleis, els impostos i les taxes a Escòcia. Les principals excepcions, que continuarien sent responsabilitat del Parlament del Regne Unit, inclourien la defensa i els afers exteriors, la regulació financera, la política monetària i la moneda. A manca d'independència, aquesta opció atorgaria competències econòmiques importants per al Parlament Escocès.

1.26. El Govern d'Escòcia ha deixat clar que està disposat a incloure en el referèndum una pregunta sobre una autonomia més àmplia. El document de consulta del Govern del Regne Unit, del gener del 2012, cerca opinions sobre aquesta qüestió.¹⁴ El Govern d'Escòcia està disposat a incloure una pregunta sobre una autonomia més àmplia d'acord amb la línia de la «plena autonomia» (*devolution max*), si no hi ha prou suport per a aquesta iniciativa. El Govern d'Escòcia, en el disseny del referèndum sobre aquesta base, tindria l'assessorament d'experts. No obstant això, assenyala que un referèndum de dues preguntes es va celebrar amb èxit el 1997, abans de l'establiment del Parlament Escocès, i hi ha altres exemples en l'àmbit internacional.¹⁵

PREGUNTA 3:

Quina és la vostra opinió sobre la inclusió d'una segona pregunta en el referèndum i el sistema de votació que es podria utilitzar?

2. Mecànica del referèndum

Sumari

- Les propostes per a la gestió i la regulació del referèndum intenten reproduir el que ja es fa en les eleccions locals i parlamentàries a Escòcia. Fan ús de l'única estructura de gestió electoral d'Escòcia, en coordinació amb la Junta Electoral.
- La distribució de responsabilitats proposada és la següent:
 - El sondeig i l'escrutini es duran a terme de la mateixa manera que en les altres eleccions, a càrrec dels agents electorals (designats per al referèndum com a «agents d'escrutini»), dirigits per un director d'escrutini.
 - La regulació de la campanya del referèndum i la informació sobre el procés de referèndum aniran a càrrec de la Comissió Electoral. En aquesta funció la Comissió Electoral ha d'informar el Parlament Escocès.
- Els requisits per a poder votar seran els mateixos que per a les eleccions del Parlament Escocès i del govern local i per al referèndum del 1997 sobre traspàs de competències, amb l'excepció que la

¹⁴ *El futur constitucional d'Escòcia: Informe 8203 del Govern del Regne Unit al Parlament* (Command Paper 8203), gener del 2012. ISBN 978-0-1018-2032-5.

¹⁵ Per exemple, es van convocar referèndums de dues preguntes a Nova Zelanda el 1993 i el 2011 sobre el sistema electoral parlamentari. En tots dos casos, la primera (o *gateway*) pregunta era sobre si el sistema actual havia de canviar i la segona donava l'opció de sistemes alternatius.

votació s'estendrà als electors de 16 i 17 anys d'edat en el cens electoral el dia de la votació.

- El cost total del referèndum segurament serà del voltant de 10 milions de lliures. En termes generals, aquest cost està en la línia del cost (per votant) dels referèndums de l'Assemblea de Gal·les i sobre el sistema de votació preferencial el 2011.

La gestió de les eleccions a Escòcia

2.1. Les propostes del Govern d'Escòcia per a la gestió operativa i la regulació del referèndum tenen en compte les reformes empreses recentment pel Parlament Escocès. Excepcionalment, al Regne Unit, les activitats dels agents electorals i dels agents censals per a les eleccions locals d'Escòcia ara les coordina la vigent Junta Electoral (EMB) d'Escòcia. La Junta Electoral d'Escòcia es va crear el 2009 en resposta a una de les principals conclusions de l'Informe Gould, que deia que hi havia d'haver una estructura més formal que oferís una millor coordinació de l'administració de les eleccions a Escòcia. El Govern d'Escòcia ha treballat en estreta col·laboració amb els experts en eleccions, la Comissió Electoral i d'altres per desenvolupar la Junta. La Llei (d'Escòcia) de l'Administració local electoral, del 2011, va establir la creació de la Junta i li va assignar al coordinador de la Junta la competència de la direcció sobre els agents electorals locals. L'Informe de la Comissió Electoral sobre les eleccions al Parlament Escocès del 2011 va arribar a la conclusió que la Junta Electoral havia aportat valor afegit a la planificació i al desenvolupament de les eleccions a Escòcia i ho havia aconseguit amb el suport positiu de què gaudeix entre els diferents agents de la comunitat electoral. La Comissió va acollir molt bé la decisió de crear la Junta Electoral per a les eleccions locals i va assenyalar que, encara que per llei només estava autoritzada a funcionar en l'àmbit de les eleccions del govern local, les pràctiques de treball millorades, entre altres, que la Junta havia aplicat a la seva feina segurament s'aplicarien a la feina relacionada amb altres eleccions. La Comissió Electoral va arribar a la conclusió que la Junta i el nomenament d'un coordinador amb competència de direcció havien estat molt ben rebuts pels administradors electorals en el futur.

Gestió del referèndum

2.2. A parer del Govern d'Escòcia, els acords a què ara s'ha arribat per a gestionar les eleccions locals d'Escòcia ofereixen un bon plantejament que s'hauria de seguir en el referèndum. Conseqüentment, es proposa que l'agent censal (dels designats per al referèndum com a «agents d'escrutini») per a cadascuna de les trenta-dues àrees del govern local d'Escòcia administri la votació i l'escrutini de la mateixa manera que per a les eleccions, sota la direcció general d'un director d'escrutini. S'especifica més detalladament en els apartats 2.5 a 2.7.

Regulació i supervisió

2.3. El document de consulta del Govern d'Escòcia, del febrer del 2010, proposava la creació de la Comissió del Referèndum d'Escòcia (SRC) per a

supervisar i informar sobre el referèndum i regular les despeses de campanya. La comissió proposada es basava en el model de la Comissió Electoral, però informaria el Parlament Escocès, en lloc del de Westminster, sobre les seves activitats i el compliment de les seves funcions legals. Des de llavors, la Comissió Electoral ha supervisat els referèndums de l'Assemblea de Gal·les i sobre el sistema de votació preferencial, que es van dur a terme al març i al maig del 2011, respectivament.¹⁶ A la llum d'aquesta experiència i el fet que el Parlament Escocès des de llavors ha legislat per donar a la Comissió Electoral un paper en la supervisió de les eleccions escoceses als governs locals descentralitzats,¹⁷ el Govern d'Escòcia proposa ara que el referèndum l'hauria de regular la Comissió Electoral en lloc d'una comissió creada amb aquesta finalitat. Fonamentalment, la Comissió Electoral donarà compte al Parlament Escocès de la funció que exercirà. S'especifiquen més detalls en els apartats 2.7 a 2.8.

2.4. La distribució de les responsabilitats assenyalades abans reproduïx precisament el sistema establert per a les eleccions a Escòcia, en resposta a l'Informe Gould. D'acord amb això, la Comissió Electoral té les funcions d'orientació i regulació, mentre que els agents censals i els agents d'escrutini i llur personal tenen la funció operativa. En decidir aquest enfocament, el Govern d'Escòcia també ha tingut en compte l'Informe del juliol del 2011 de l'Associació d'Administradors Electorals sobre l'administració dels referèndums i les eleccions arreu del Regne Unit el 2011. Aquest assenyalava que s'havien expressat preocupacions sobre el paper assignat a la Comissió Electoral per als referèndums tinguts en virtut de la Llei de partits polítics, electoral i de referèndums, del 2000. D'acord amb aquesta llei, la Comissió Electoral té competència tant per a organitzar referèndums com per a regular-los i supervisar-los.¹⁸ Per al Referèndum de l'AV, per exemple, el director general de la Comissió va ser nomenat director de l'escrutini amb la competència de dirigir els agents locals

¹⁶L'informe de la Comissió Electoral relatiu al referèndum sobre el sistema de votació preferencial (AV) es va publicar el 19 d'octubre de 2011. Contenia 25 recomanacions, la majoria de les quals s'adreçaven de manera específica al Govern del Regne Unit, i suggeria canvis en el marc de la Llei PPERA pel que fa als referèndums. El Govern d'Escòcia tindrà en compte aquestes recomanacions de la Comissió a partir d'ara i fins a la presentació del Projecte de Llei (d'Escòcia) del referèndum.

¹⁷Per primera vegada la Llei (d'Escòcia) de l'Administració local electoral del 2011 va atorgar a la Comissió Electoral una funció legal amb relació a les eleccions locals a Escòcia. La Llei estableix l'obligació de la Comissió d'informar el Parlament Escocès sobre les seves activitats en aquest àmbit.

¹⁸L'Associació d'Administradors Electorals, en el seu informe sobre l'administració dels referèndums i les eleccions al Regne Unit el 2011 (14 de juliol de 2011) va examinar la funció de la Comissió Electoral de l'Assemblea de Gal·les i els referèndums del vot alternatiu (AV) al març i al maig del 2011. Va assenyalat que «els administradors han expressat la seva preocupació sobre si és apropiat que tingui la responsabilitat operativa d'aquest referèndum un organisme creat per a prestar assessorament i fer el seguiment de les qüestions electorals sotmeses a examen –incloent-hi la informació sobre l'administració del referèndum». L'informe conclouia que cal un debat sobre l'estructura de gestió per a futurs referèndums, incloent-hi les respectives funcions i competències del director d'escrutini i la Comissió Electoral.

d'escrutini, però també es requeria la Comissió per a dur a terme una àmplia gamma de funcions de supervisió i regulació. El Govern d'Escòcia considera que és preferible evitar les possibles tensions inherents a la combinació de les funcions d'organització i de supervisió.

El desenvolupament de la votació i l'escrutini

2.5. L'Avantprojecte de llei estableix el nomenament d'un director d'escrutini (CCO), que serà el responsable d'assegurar el desenvolupament correcte i eficaç del referèndum, inclosos la realització de la votació i el recompte dels vots. El CCO té la competència de dirigir els agents locals d'escrutini. El CCO segurament serà el coordinador de la Junta Electoral. L'Avantprojecte de llei atribueix una sèrie de funcions al CCO i als agents locals d'escrutini, incloent-hi:

- prendre les mesures per emetre les targetes censals i per facilitar la votació a distància o per poders.
- prendre les mesures per a designar i gestionar els col·legis electorals i per designar-ne els presidents i els vocals
- publicar la convocatòria del referèndum
- garantir la seguretat de la votació
- fer l'escrutini dels vots i declarar el resultat. S'ha de fer el recompte dels vots en cada districte local i reportar-ho al director de l'escrutini. El director ha de fer una declaració dels resultats nacionals i després els agents locals d'escrutini han de fer les «declaracions locals» dels resultats per cada districte local.

2.6. S'ha de fer el recompte manual dels vots de la manera tradicional. Les normes específiques sobre el desenvolupament del sondeig s'han de basar en les que s'apliquen al desenvolupament de les eleccions. En el temps transcorregut entre la publicació d'aquest document i la presentació del Projecte de llei del referèndum, el Govern d'Escòcia, a més, debatrà les normes específiques del referèndum amb la Junta Electoral i altres. Treballarà concretament amb l'Associació de Taxadors d'Escòcia sobre la proposta d'ampliar el dret de vot als qui tenen entre 16 i 17 anys d'edat i compleixen els requisits per a ser inscrits al cens (vegeu l'apartat 2.15).

PREGUNTA 4:

Quina és la vostra opinió sobre la proposta d'assignar a la Junta Electoral i al seu responsable la funció de la gestió operativa del referèndum?

El paper de la Comissió Electoral

2.7. L'Avantprojecte de llei atorga funcions d'orientació, de regulació i de supervisió a la Comissió:

- Publicar una guia per als votants.

- Publicar una guia per als agents d'escrutini.
- Publicar una guia per als participants admesos.
- Portar el registre dels diners gastats i les donacions que s'han rebut dels participants admesos i fer que aquesta informació estigui disponible per a la inspecció pública.
- Vetllar pel desenvolupament del referèndum als col·legis electorals.
- Vetllar pel desenvolupament de l'escrutini.
- Publicar un informe sobre el desenvolupament i la gestió del referèndum.

2.8. La Comissió Electoral ha de dur a terme les seves activitats d'una manera justa, equilibrada i transparent. El Projecte de Llei ha d'especificar les funcions de manera que es garanteixi que no hi ha cap risc que el Govern del Regne Unit o el Govern d'Escòcia puguin influir en els afers de la Comissió.

PREGUNTA 5:

Quina és la vostra opinió sobre la proposta de divisió de funcions entre la Junta Electoral i la Comissió Electoral?

Participació

2.9. El 4 de juny de 2010 el Govern d'Escòcia i la Comissió de Govern Local del Parlament Escocès van fer un seminari conjunt al Parlament Escocès sobre el tema de la participació electoral. Van participar en el seminari més de cinquanta organitzacions, com ara la Comissió Electoral, COSLA, el Parlament Escocès dels Joves i la Societat de Reforma Electoral. S'hi van debatre les possibles causes de la baixa participació en les eleccions i les formes d'augmentar el nombre de persones que es censen i voten en les eleccions a Escòcia. Entre les idees debatudes hi va haver el suggeriment que les eleccions es poguessin convocar en dissabte amb la finalitat de facilitar que la gent anés a votar. Altres propostes incloïen la votació en llocs diferents dels col·legis electorals tradicionals (botigues, biblioteques i altres edificis públics accessibles) i fomentar un major ús dels col·legis electorals mòbils. El Govern d'Escòcia acolliria de bon grat les opinions sobre possibles mitjans per fer més fàcil la votació.

PREGUNTA 6:

Quina és la vostra opinió sobre la idea que el referèndum es pugui convocar en dissabte o altres formes de facilitar la votació?

Requisits per a poder votar

2.10. Tal com es proposa en el document de consulta del Govern d'Escòcia del 2010, i seguint el precedent del referèndum del 1997, els requisits per a poder votar en el referèndum s'han de basar en els de les eleccions locals d'Escòcia i en els de les eleccions al Parlament Escocès. El dret de vot per a

aquelles eleccions (establert en la legislació del Regne Unit) és el que té més en compte el requisit de la residència a Escòcia i s'ha triat per aquesta raó. La tria d'aquest dret de vot reflecteix el principi internacionalment acceptat que el dret de vot en els referèndums constitucionals ha de ser determinat per la residència, i l'opinió del Govern d'Escòcia és que la sobirania resideix en el poble d'Escòcia. El Govern d'Escòcia assenyala que el Govern del Regne Unit també ha conclòs que aquest és el dret de vot més adequat per al referèndum.¹⁹

2.11. Per tant, tenen dret de vot en el referèndum els grups següents:

- Els ciutadans britànics residents a Escòcia.
- Els ciutadans de la Commonwealth residents a Escòcia.
- Els ciutadans de la República d'Irlanda i altres països de la Unió Europea residents a Escòcia.
- Els membres de la Cambra dels Lords residents a Escòcia.
- El personal al servei de la Corona que exerceix les seves funcions, al Regne Unit o a l'estranger, a les Forces Armades o amb el Govern de Sa Majestat i que estigui censat per poder votar a Escòcia.

Els votants de 16 i 17 anys

2.12. L'única diferència amb els requisits de vot que es van establir el 1997 es refereix als votants de 16 o 17 anys. L'opinió del Govern d'Escòcia és que l'edat per a votar s'ha de rebaixar als 16 anys per a totes les eleccions. Negant el vot als de 16 i 17 anys d'edat es corre el risc que es desafectin del procés polític en un moment en què la societat espera que es facin càrrec dels seus drets i responsabilitats, com ara casar-se, servir a les Forces Armades o pagar impostos. La rebaixa de l'edat per votar als 16 fomentaria la participació dels joves en els processos democràtics d'Escòcia, i els donaria veu en els assumptes que els afecten.

2.13. El principi de rebaixar l'edat per votar gaudeix d'un ampli suport. El Partit Liberal Demòcrata i el Partit dels Verds han expressat el seu suport a la rebaixa de l'edat per votar a les eleccions, com les principals organitzacions juvenils. El Partit dels Laboristes va donar suport al moviment per permetre que els nois de 16 i de 17 anys votessin en el referèndum del 2011 sobre el sistema de votació preferencial. Altres països també estan començant a considerar aquesta qüestió. Per exemple, el 2007 Àustria es va convertir en el primer membre de la Unió Europea a adoptar una edat mínima de 16 anys per a poder votar amb caràcter general, i Alemanya i Suïssa han rebaixat l'edat per a poder votar en algunes eleccions. Jersey, Guernsey i l'illa de Man també tenen l'edat mínima per a votar als 16 anys.

¹⁹El futur constitucional d'Escòcia: Informe 8203 del Govern del Regne Unit al Parlament (Command Paper 8203), del gener del 2012. ISBN 978-0-1018-2032-5.

2.14. Tot i que està al marge de les competències del Parlament Escocès legislar sobre el dret de vot en les eleccions locals i en les parlamentàries, el Parlament ja ha legislat per concedir el vot als de 16 i 17 anys, en el cas que tingui la competència per fer-ho. La Llei (d'Escòcia) de les juntes de salut (membres i eleccions), del 2009, va permetre als de 16 i 17 anys votar a les eleccions de la Junta de Salut pilot el 10 de juny de 2010. El Partit Laborista, el Liberal Demòcrata i el dels Verds van donar suport a aquestes propostes, quan es van presentar al Parlament Escocès. Més recentment, el 21 de desembre de 2011, el Parlament Escocès va aprovar per unanimitat el Reglament (d'Escòcia) de la Comissió Crofting (Eleccions) del 2011 que va permetre votar als més grans de 16 anys en les eleccions a la Comissió Crofting.

2.15. Per al referèndum, el Govern d'Escòcia està limitat pel fet que la regulació del dret de vot en les eleccions està reservat a Westminster. El cens electoral s'ha establert i s'ha mantingut d'acord amb la legislació de Westminster. El sistema actualment permet que els de 16 i 17 anys puguin demanar de ser inscrits al cens si fan els 18 anys durant els dotze mesos a partir de l'1 de desembre després de la seva sol·licitud. L'Avantprojecte de llei estableix, per tant, que els de 16 i de 17 anys que puguin ser electors s'inscriguin al cens en virtut de la legislació vigent al Regne Unit per a poder votar en el referèndum.

PREGUNTA 7:

Quina és la vostra opinió sobre l'ampliació del dret de vot als electors que tenen 16 i 17 anys perquè es puguin inscriure en el cens electoral?

Igualtat d'oportunitats

2.16. L'Avantprojecte de llei està pensat per garantir la igualtat d'oportunitats de les persones perquè puguin dir-hi la seva sobre el futur constitucional d'Escòcia. Específicament, assigna competències al COC i als agents d'escrutini per prendre mesures perquè tantes persones com sigui possible tinguin l'oportunitat de prendre-hi part. Aquestes mesures s'han d'adoptar d'acord amb la legislació vigent i la pràctica de les eleccions.

2.17. L'Avantprojecte de llei inclou les mesures següents per ajudar les persones amb discapacitat en la votació:

- Si un votant demana per votar amb l'ajuda d'una altra persona per motius de ceguesa, qualsevol altra discapacitat física o incapacitat per llegir, el president del col·legi electoral ha d'aprovar-ne la sol·licitud, si està segur que el votant i l'acompanyant compleixen el que estableix la legislació vigent.
- Els col·legis electorals han de ser accessibles a tothom. Aquesta qüestió es tractarà amb més detall en les directrius emeses per la Comissió Electoral.

- Els votants per correu han de rebre informació sobre com obtenir la guia per als electors en Braille, en pictogrames, en format audible o en altres formats.
- Cada col·legi electoral ha de tenir una còpia de mostra de la papereta de votació en lletra gran per als votants que tenen deficiències visuals, i un «dispositiu de votació tàctil» que permeti als votants que són cecs o tenen deficiències visuals de poder votar sense que els calgui assistència.
- Una còpia de la mostra ampliada de la papereta de votació ha d'estar disponible en cada col·legi electoral i una traducció de la papereta de vot a altres idiomes, si escau.

2.18. A més, l'Avantprojecte de llei especifica que l'agent d'escrutini ha d'emetre informació per als votants per correu sobre la manera d'obtenir traduccions a idiomes diferents de l'anglès de les directives o orientacions per als votants enviats amb la papereta de votació.

Costos

2.19. Es lliurarà una memòria econòmica detallada al Parlament Escocès en la forma habitual quan s'aprovi la legislació del referèndum. Tanmateix, és probable que el cost total del referèndum sigui del voltant de 10 milions de lliures, la major part de les quals es destinaran al desenvolupament del sondeig i a l'escrutini. L'Informe de la Comissió Electoral referent al referèndum de l'Assemblea de Gal·les del març del 2011 estimava el cost total del referèndum en 5,89 milions de lliures. L'electorat a Escòcia és 1,7 vegades més elevat que el del País de Gal·les, per la qual cosa la xifra estimada per al cost d'un referèndum a Escòcia seria d'aproximadament 10 milions de lliures. L'Informe de la Comissió referent al referèndum sobre el sistema de votació preferencial, tot i que no informava del cost final, suggeria que el cost total d'aquest referèndum havia estat al voltant de 96,2 milions de lliures.

3. Normes de la campanya

Sumari

- L'Avantprojecte de llei inclou normes per garantir que les campanyes del referèndum es duguin a terme d'una manera equitativa i transparent. Les normes es basen en la legislació del Regne Unit (Llei de partits polítics, electoral i de referèndums, del 2000), encara que els costos s'han previst per tenir en compte el context d'un referèndum sobre la independència d'Escòcia.
- La Comissió Electoral tindrà la competència per vetllar pel compliment d'aquestes normes i informar-ne el Parlament Escocès. Qualsevol persona o organització que vulgui gastar més de 5.000 lliures en les campanyes s'ha d'inscriure a la Comissió perquè sigui declarada «participant admès».

- El Govern d'Escòcia cerca opinions sobre els costos proposats de 750.000 lliures per a les campanyes de les organitzacions designades capdavanteres, 250.000 lliures per a cada partit polític representat al Parlament Escocès i 50.000 lliures per als altres participants admesos.
- No hi haurà cap finançament públic per a les organitzacions de la campanya.

La necessitat de normes de la campanya electoral

3.1. La legislació actual del Regne Unit per a dur a terme un referèndum té els seus orígens en el cinquè Informe de la Comissió de Normes per a la Vida Pública. Això va conduir a la Llei de partits polítics, electoral i de referèndums, del 2000. Els procediments establerts per la Llei PPERA s'apliquen només als referèndums convocats com a conseqüència d'una llei del Parlament del Regne Unit i, per tant, cal una legislació diferent per a aquest referèndum.

3.2. És essencial que s'estableixin normes per garantir que les campanyes del referèndum es duguin a terme d'una manera equitativa i transparent. Les propostes contingudes en l'Avantprojecte de llei es basen en general en les normes establertes per la Llei PPERA. L'objectiu és establir la igualtat de condicions per als qui participen en la campanya. Cap partit polític o organització no ha de tenir cap avantatge injust sobre els altres.

3.3. És també essencial que les normes de la campanya es compleixin i se supervisin. El Govern d'Escòcia proposa que la Comissió Electoral assumeixi aquest paper, tal com s'explicita en el capítol anterior, i n'informi el Parlament Escocès, com ja ho fa actualment amb referència a les seves activitats en la supervisió de les eleccions locals a Escòcia.

Els participants en la campanya del referèndum

3.4. D'acord amb l'enfocament adoptat en la Part 7 de la Llei PPERA, l'Avantprojecte de llei estableix que qualsevol persona o organització (incloent-hi un partit polític) que vulgui gastar més de 5.000 lliures en la campanya haurà de notificar a la Comissió que vol ser un «participant admès». El propòsit de tenir declarats els participants admesos és d'ajudar a garantir un procés obert, en què els qui vulguin fer campanya per un resultat determinat han de deixar constància d'aquesta intenció.

3.5. L'Avantprojecte de llei estableix que un participant admès pot sol·licitar a la Comissió Electoral de ser el defensor principal que representi un dels resultats del referèndum. Aquests participants admesos es denominen «organitzacions designades». Una organització designada tindrà un límit de despeses de campanya més elevat que altres participants admesos. A més, cada organització designada té dret a un missatge electrònic de franc per a

totes les llars d'Escòcia, o per a cada elector amb dret a vot en el referèndum, per promoure la seva campanya. Les organitzacions designades també tindran dret a utilitzar les sales de reunions de les escoles o d'altres edificis públics per fer-hi reunions de campanya públiques durant el termini de les quatre setmanes anteriors a la convocatòria del referèndum.

Sense finançament públic

3.6. No es proposa que hi hagi d'haver assignacions de fons públics per als qui vulguin fer campanya.

Els límits de despesa per als participants en la campanya del referèndum

3.7. Per a les persones o entitats que no estiguin admeses com a participants, la Llei PPERA imposa un límit de despesa de 10.000 lliures com a restricció general per als referèndums d'arreu del Regne Unit. En reconeixement del fet que aquest referèndum només es durà a terme a Escòcia, la consulta que va fer el Govern d'Escòcia el 2010 suggeria que el límit s'hauria de reduir a 3.000 lliures. L'Avantprojecte de Llei ara estableix un límit més elevat de 5.000 lliures, sobre la base que aquest és el límit comparable amb les eleccions al Parlament Escocès.

3.8. Els límits establerts per la Llei PPERA són per als referèndums d'arreu del Regne Unit, el primer dels quals va ser el referèndum sobre el sistema de votació preferencial al maig del 2011. Per als referèndums que cobreixen parts del Regne Unit s'han establert límits més baixos. Els límits corresponents al referèndum del Nord-est d'Anglaterra, del 2004, van ser tan elevats que no van ser efectius (encara que la campanya Y4NE, que va ser de bon tros la major despesa de campanya, va gastar només una mica més de la meitat de la quantitat fixada com a límit). Per a la campanya del referèndum de Gal·les del 2011, als tres partits polítics inscrits per prendre-hi part se'ls va assignar uns límits de despesa de 666.000 lliures, 480.000 lliures i 360.000 lliures. Els partits van gastar al voltant de 10.000 lliures, 10.000 lliures i 7.000 lliures, respectivament. A vint persones o organitzacions inscrites com a participants admesos els van assignar els límits de 100.000 lliures per a cada una. Només una organització va gastar més de 10.000 lliures (81.000)²⁰.

3.9. El Govern d'Escòcia considera que el millor punt de partida per a establir els límits de despesa per al referèndum són els límits de les campanyes de les eleccions al Parlament Escocès. Un partit que lluiti per cada escó del Parlament Escocès està subjecte a un límit de despesa del voltant d'1,5 milions de lliures. No obstant això, mentre el referèndum serà una elecció nacional, i per tant es pot comparar amb l'element nacional d'una campanya electoral, no hi haurà campanyes locals per cap candidat

²⁰Informe relatiu al referèndum sobre les competències legislatives de l'Assemblea Nacional de Gal·les. Comissió Electoral, juliol del 2011.

de les circumscripcions. El Govern d'Escòcia proposa que les organitzacions designades tinguin cadascuna un límit de despesa de campanya de 750.000 lliures (és a dir, la meitat del límit màxim per a les eleccions al Parlament Escocès).

3.10. Per als referèndums convocats en virtut de la legislació del Regne Unit, la Llei PPERA permet als partits polítics més grans (els que tenen més del 30% del nombre total de vots emesos en l'última elecció parlamentària del Regne Unit) de gastar el mateix que les organitzacions designades. A la pràctica, és probable que els principals partits polítics formin part de les organitzacions designades per al referèndum. Per tant, mentre als partits polítics no se'ls ha d'impedir que facin campanya fora de les organitzacions designades, el Govern d'Escòcia creu que hi ha un cas de límits més restrictius que no pas el que la Llei PPERA establiria. Això ajudaria a garantir que cap grup no domina el debat públic perquè sigui la part principal d'una organització designada, mentre que també té un límit elevat de despesa pel fet de ser un dels partits polítics representats al Parlament Escocès. El Govern d'Escòcia, per tant, proposa que els partits polítics inscrits actualment amb representació al Parlament Escocès es limitin a fer una despesa de campanya de 250.000 lliures, a més de qualsevol altra despesa com a part d'una organització designada. Això permetria, tot i així, dur a terme una campanya nacional significativa separatament de qualsevol organització designada.

3.11. Per a altres participants admesos –grups i partits polítics que vulguin fer campanya fora de les organitzacions designades (tant si en formen part com si no)– el Govern d'Escòcia ha pres com a punt de partida el límit establert en la tercera part de les despeses de campanya en les eleccions al Parlament Escocès. Això està fixat actualment en 75.800 lliures. Als efectes del referèndum, i de nou en el reconeixement de la manca de qualsevol districte electoral o vot regional per a candidats, el Govern d'Escòcia proposa un límit de despesa per a aquests grups de 50.000 lliures, dos terços del límit màxim comparable en les eleccions al Parlament Escocès. Si bé aquesta xifra és menor que per al referèndum de Gal·les, les xifres en l'apartat 3.8 mostren que aquests límits no els va assolir cap participant. Un límit de 50.000 lliures permetrà als altres participants de tenir un impacte nacional, però també és prou restrictiu perquè animi la gent a fer-se de les organitzacions designades, si desitgen contribuir-hi d'una manera substancial.

3.12. La taula resumeix els límits de despesa de la campanya que s'aplicarien durant el termini regulat de les setze setmanes anteriors al referèndum.

Tipus d'organització	Costos proposats
Organització designada	750.000 £
Partit polític amb representació al Parlament Escocès	250.000 £
Altres participants inscrits i admesos	50.000 £
Altres persones o entitats	5.000 £

3.13. L'incompliment d'aquests límits constituïria un delictes de la mateixa manera que la Llei PPERA tipifica aquestes infraccions. L'Avantprojecte de llei estableix les sancions per incompliment.

Les despeses del referèndum

3.14. L'Avantprojecte de llei estableix que les despeses van a compte dels límits de despesa si són per donar suport a una campanya o promoure un resultat. El propòsit d'aquesta definició és reproduir cada activitat relacionada amb les despeses de campanya i la definició és, per aquesta raó, força àmplia. Les despeses que serveixen per a establir els límits de despeses inclouen les de:

- emissions radiofòniques i televisives de la campanya
- publicitat
- material no sol·licitat destinat als votants
- qualsevol material que proporcioni informació sobre el referèndum, les seves preguntes o promogui un resultat
- estudi de recerca de mercat o de captació de vots
- conferències de premsa o de mitjans de comunicació
- els costos de transport als efectes d'obtenir publicitat sobre el referèndum
- concentracions i altres formes de reunions públiques.

3.15. L'estalvi de costos associat amb la propietat, les instal·lacions o els serveis que es proporcionin gratuïtament o a un preu preferencial també es comptabilitzen com a despeses del referèndum, si excedeixen les 200 lliures. L'Avantprojecte de llei s'hi refereix com a «despeses hipotètiques del referèndum» i s'han de declarar a la Comissió juntament amb les altres despeses.

3.16. Per a garantir que la campanya del referèndum es porti a terme d'una manera oberta, és fonamental que les despeses de campanya efectuades es comptabilitzin i es declarin degudament. Els participants admesos han de demostrar que han mantingut el control sobre el que han gastat en les seves campanyes de manera que puguin informar sobre les seves despeses i fer-les públiques. L'Avantprojecte de llei, per tant, conté normes específiques, d'acord amb les disposicions de la Llei PPERA, per a assegurar que cada participant té els procediments adequats preparats per a autoritzar i comptabilitzar les seves despeses.

Donacions

3.17. Les donacions als partits polítics inscrits ja estan subjectes a un règim normatiu establert per la Part 4 de la Llei PPERA. Per tant, no hi ha cap necessitat de crear una sèrie addicional de normes per a regular les donacions als partits polítics únicament als efectes del referèndum.

3.18. No obstant això, els partits polítics no seran els únics organismes que desitgin fer campanya per un determinat resultat en el referèndum. L'Avantprojecte de llei per tant, s'ocupa dels controls de les donacions als participants admesos que no són partits inscrits o són partits minoritaris. Les normes es basen una vegada més en gran mesura en la legislació vigent per a referèndums al Regne Unit, establert per la Llei PPERA. En termes generals, les normes defineixen quines donacions es permeten, tant per la descripció com pel valor monetari (o la determinació del valor monetari), qui està autoritzat a fer una donació i el que ha de fer un participant admès per donar compte i informar de les donacions de més de 500 lliures que rebi. D'acord amb la Llei PPERA, els participants admesos no poden acceptar donacions anònimes de persones o d'organitzacions de fora del Regne Unit.

Retiment de comptes a la Comissió

3.19. Els participants admesos cal que presentin un informe a la Comissió sobre les seves finances. L'Avantprojecte de llei inclou el requisit que la persona designada per un participant admès com a «responsable» (en el cas d'un partit polític inscrit, el tresorer) ha de retre comptes a la Comissió Electoral dins dels sis mesos següents a la data del referèndum especificant tots els detalls de les despeses i les donacions. La Comissió ha de fer còpies de les declaracions perquè estiguin disponibles per a la inspecció pública.

PREGUNTA 8:

Quina és la vostra opinió sobre els límits de despesa proposats?

4. Després del referèndum

Sumari

- Si el vot és favorable a la independència, es duran a terme les negociacions sobre la transferència de competències i les disposicions de transició.
- Quan sigui el moment, tant el Parlament Escocès com el Parlament del Regne Unit hauran d'aprovar i aplicar la legislació sobre la independència per donar vigència als acords negociats.

4.1. Si el vot és favorable a la independència, el Parlament Escocès i el Govern d'Escòcia durien a terme la voluntat del poble. Això implicaria negociacions amb el Govern del Regne Unit. Aquestes negociacions s'ocuparien dels termes de la independència, i també de les disposicions per fer la transició. Els termes de la independència inclourien un acord sobre l'abast i les disposicions sobre els futurs organismes transfronterers i la cooperació transfronterera, tant de la de transició com de la permanent.

4.2. També s'obririen negociacions formals sobre les responsabilitats internacionals d'Escòcia, a la Unió Europea i en altres parts del món. En aquests debats, si s'escau, s'hi implicarien altres organismes, com ara els socis internacionals pertinents.

4.3. L'acord sobre les disposicions de transició permetria a Escòcia d'avançar cap a la independència. Hi hauria un període de transició que permetria fer els preparatius jurídics i pràctics necessaris. Aquests preparatius assegurarien que els sistemes i les disposicions es duguessin a terme per permetre que el Parlament i el Govern de l'Escòcia independent complissin tota la sèrie de responsabilitats que els pertocaria des del moment de la independència.

4.4. El requisit final perquè es fes efectiva la independència seria que tant el Parlament Escocès com el Parlament del Regne Unit aprovessin la legislació de la independència que donés vigència a l'acord negociat. Aquesta legislació faria que es fes efectiva, específicament, la transferència a Escòcia, des del Parlament del Regne Unit al Parlament Escocès, de la competència per a legislar, i establiria la data efectiva del restabliment d'Escòcia com a estat sobirà independent.

4.5. El maig del 2016 tindrà lloc l'elecció del proper Parlament Escocès que esdevindria el Parlament d'una Escòcia independent. Aquesta elecció atorgarà al poble d'Escòcia l'oportunitat de decidir la futura direcció política d'Escòcia.

PREGUNTA 9:

Teniu cap altre comentari sobre les propostes contingudes en l'Avantprojecte de llei (d'Escòcia) del referèndum ?

5. Com podeu fer els comentaris

- Aquesta consulta és l'oportunitat per a donar forma al referèndum sobre el futur constitucional d'Escòcia. Les respostes es poden donar fins al divendres 11 de maig de 2012.
- Si podeu respondre per mitjà de correu electrònic o del formulari electrònic de resposta serà molt útil. Es pot accedir al formulari electrònic de resposta per mitjà de l'adreça d'Internet següent: <https://consult.scotland.gov.uk>. També podeu enviar la vostra resposta a la bústia de correu que s'indica a sota.
- Per descomptat, també rebrem de bon grat les comunicacions escrites.

Seria útil de comptar amb la vostra resposta per correu electrònic o utilitzant el formulari electrònic de resposta. Es pot accedir al formulari electrònic de resposta per mitjà de l'adreça d'Internet següent: <https://consult.scotland.gov.uk>. També podeu enviar la vostra resposta a referendum@scotland.gsi.gov.uk

Les comunicacions per escrit a:

*Referendum Consultation
Elections and Constitutional Development Division
Area 3D (South)
Victoria Quay
Edinburgh
EH6 6QQ*

Us agrairíem que utilitzéssiu el qüestionari de consulta proporcionat o que indiquéssiu clarament en la vostra resposta a quines preguntes o parts del document de consulta responeu, ja que això ens ajudarà en l'anàlisi de les respostes rebudes.

Aquesta consulta, i totes les consultes que formuli el Govern d'Escòcia, estan disponibles en línia a les pàgines del web del Govern d'Escòcia, a: www.scotland.gov.uk/consultations.

Podeu trucar al telèfon gratuït 0800 77 1234 per saber quin punt d'accés públic a Internet teniu més proper.

El Govern d'Escòcia té un sistema d'alerta per correu electrònic per a les consultes. Aquest sistema, anomenat SEconsult, permet a les persones i les organitzacions d'inscriure-s'hi per rebre un missatge electrònic setmanal amb els detalls de totes les consultes noves (incloent-hi els enllaços electrònics). SEconsult complementa però de cap manera no substitueix les llistes de distribució del Govern d'Escòcia. Està dissenyat per permetre a les persones interessades de mantenir-se al dia de tota l'activitat de consulta del Govern d'Escòcia. Us podeu subscriure a SEconsult a: <http://www.scotland.gov.uk/consultations/seconsult.aspx>.

Gestió de la vostra resposta

Hauríem de saber com voleu que es gestioni la vostra resposta i, especialment, si voleu que la vostra resposta es faci pública. Si us plau, completeu i envieu el [Formulari informatiu de l'enquesta](#), que forma part del qüestionari de la consulta, ja que això garantirà el tractament adequat de la vostra resposta. En el cas que demanéssiu que la vostra resposta no es faci pública, es consignarà com a confidencial i la tractarem en conseqüència. Tots els enquestats han de ser conscients que el Govern d'Escòcia està subjecte a les disposicions de la Llei (d'Escòcia) de la llibertat d'informació, del 2002, i, per tant, han de considerar qualsevol petició feta en virtut de la Llei d'informació amb relació a les respostes donades a aquesta consulta.

Propers passos

En el cas que ens digueu que podem fer pública la vostra resposta, la dipositarem a la Biblioteca del Govern d'Escòcia i a les pàgines web de consulta del Govern d'Escòcia. Revisarem totes les respostes que es poden fer públiques per si hi ha cap text que pugui resultar ofensiu a algú abans de dipositar-les a la Biblioteca o a la pàgina web. Si voleu veure les respostes, si us plau, poseu-vos en contacte amb la Biblioteca del Govern d'Escòcia al 0131 244 4565. Les respostes es poden copiar i us les podem enviar, però aquest servei anirà a càrrec vostre.

Què passarà després?

Després de la data de tancament, s'analitzaran totes les respostes i es tindran en compte juntament amb qualsevol altre testimoni disponible per a ajudar-nos a prendre una decisió sobre el Projecte de Llei finalitzat. Emetrem un informe sobre aquest procés de consulta, que es publicarà al web del Govern d'Escòcia, a: <http://www.scotland.gov.uk/Publications/Recent>.

Comentaris i queixes

Si teniu cap comentari sobre com s'ha dut a terme aquest exercici de consulta, si us plau envieu-lo a:
Elections and Constitutional Development Division, Victoria Quay, Edinburgh EH6 6QQ.

6. Qüestionari de consulta

[Qüestionari de consulta](#)

7. Avantprojecte de Llei (d'Escòcia) del referèndum

[Avantprojecte de Llei \(d'Escòcia\) del referèndum](#)